

ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชน ที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด

ภาคิณี เดชชัยยศ* ดวงใจ วัฒนสินธุ์** จินห์จุฑา ชัยเสนา ดาลลาส **

บทคัดย่อ

บทนำ : การส่งเสริมความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เยาวชนสามารถเลิกเสพยาเสพติดได้อย่างแท้จริง และป้องกันการกลับไปเสพยาซ้ำอีก

วัตถุประสงค์การวิจัย : เพื่อศึกษาความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติด และปัจจัยทำนายความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด

วิธีการวิจัย : การวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย ตัวอย่างเป็นเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง เขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จากตัวอย่างจำนวน 270 คน ตามเกณฑ์ที่กำหนด เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 9 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย : เยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดร้อยละ 45.20 มีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดค่อนข้างสูง จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ความยึดหยุ่นทางใจ ($\beta = .323, p < .001$) ความแข็งแกร่งในชีวิต ($\beta = .121, p < .05$) ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน ($\beta = -.191, p < .01$) และการสนับสนุนทางสังคม ($\beta = .148, p < .05$) สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ร้อยละ 18.10 ($R^2 = .181, F_{4, 265} = 15.884; p < .001$)

สรุปผล : การเสริมสร้างความยึดหยุ่นทางใจและความแข็งแกร่งในชีวิต ร่วมกับส่งเสริมความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อนที่ไม่ได้ใช้สารเสพติดและสนับสนุนทางสังคม ส่งผลให้เยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดสามารถเลิกใช้สารเสพติดได้

คำสำคัญ : ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติด ความยึดหยุ่นทางใจ เยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด

*คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, E-mail: pakinee@buu.ac.th

**คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Received: January 21, 2021

Revised: June 14, 2021

Accepted: July 30, 2021

Factors predicting intention to quit substance abuse among youth receiving substance abuse treatment

Pakinee Detchaiyot* Duangjai Vatanasin** Jinjutha Chaisena Dallas**

Abstract

Background: Promoting the intent to abstain from drugs among youths receiving substance abuse treatment is an essential factor for helping youth to truly quit substance abuse and to prevent the relapse of addiction.

Objectives: This research aimed to explore the intention to abstain from drugs and determine factors predicting the intention to drug abstinence among youths receiving substance abuse treatment.

Methods: This research was the predictive correlational design. The sample consisted of 270 youths undergoing a substance abuse treatment program at Wiwatphonlamuang School in Eastern Thailand who were recruited by the simple random sampling technique. The data were collected by nine self-administered questionnaires. Descriptive statistics, Pearson's product moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression were employed for data analyses.

Results: The results revealed that 45.20% of youths receiving substance abuse treatment had a medium-high level of the intention to abstain from drugs. Results of stepwise multiple regression analyses revealed that psychological flexibility ($\beta=.323$, $p<.001$), resilience ($\beta=.121$, $p<.05$), friendship intimacy ($\beta=-.191$, $p<.01$), and social support ($\beta=.148$, $p<.05$) could together explain 18.10 percent of the variance for the intention to abstain from drugs among youths receiving substance abuse treatment ($R^2=.181$, $F_{4, 265} = 15.884$; $p < .001$).

Conclusions: psychological flexibility resilience friendship intimacy and social support of the variance for the intention to abstain from drugs among youths receiving substance abuse treatment.

Keywords: intention of drug abstinence, psychological flexibility, youth receiving substance abuse treatment

---

*Faculty of nursing, Burapha University, E-mail: pakinee@buu.ac.th

**Faculty of nursing, Burapha University

บทนำ

ปัญหาการใช้สารเสพติดในเยาวชนเป็นปัญหาสาธารณสุขระดับนานาชาติ จากการสำรวจขององค์การสหประชาชาติในปี ค.ศ. 2018 มีประชากรประมาณ 269 ล้านคนทั่วโลกที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติด¹ และยังพบว่าเยาวชนที่มีอายุมากกว่า 12 ปี มีการใช้สารเสพติดอย่างไม่เหมาะสม² สำหรับประเทศไทยปัญหาการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชนเป็นปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2559 พบว่า มีผู้ต้องหาในคดียาเสพติดจำนวน 182,225 คน เป็นผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่จำนวน 138,046 คน และกระทำความผิดซ้ำจำนวน 7,657 คน³ จากสถิติปี พ.ศ. 2560-2562 พบว่า มีเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี เข้ารับการบำบัดสารเสพติดในระบบบังคับบำบัดร้อยละ 25.21, 23.42 และ 22.47 โดยมีการใช้สารแอมเฟตามีนสูงสุดร้อยละ 45.41⁴

เยาวชนที่เสพยาเสพติดเป็นระยะเวลานานจะส่งผลต่อทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดย สารเสพติดมีฤทธิ์กระตุ้นประสาท ทำให้ใจสั่น อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ก้าวร้าว มีอาการทางจิต เช่น หลงผิด ประสาทหลอน หวาดกลัว ความจำเสื่อม และเป็นโรคทางจิตเวชได้⁵ นอกจากนี้เยาวชนที่เสพยาเสพติดยังมีปัญหาทะเลาะวิวาทกับบุคคลในครอบครัว⁶ ก่อปัญหาอาชญากรรม⁷ และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ปัจจุบันรัฐบาลได้พยายามหาแนวทางการบำบัดเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพให้กับเยาวชนทั้งในระบบสมัครใจบำบัด และระบบบังคับบำบัด โดยใช้รูปแบบการบำบัดที่หลากหลาย เช่น แบบจิตสังคม (Matrix model) แบบเข้มข้นทางสายใหม่ (Fast Model) แบบชุมชนบำบัด (Therapeutic Community หรือ

CARE Model) รวมทั้งการติดตามผู้ติดยาเสพติดภายหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพในรูปแบบผู้ป่วยนอก⁸ แต่ยังคงพบว่า ผู้ที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดกลับไปเสพซ้ำจนต้องกลับเข้ามารับ การบำบัดซ้ำสูงถึงร้อยละ 51.48⁴

ความตั้งใจในการเลิกยาเสพติดซึ่งเป็นกระบวนการด้านความคิดที่แสดงถึงการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีสติในการแสดงออกถึงพฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการ ตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned behavior) เชื่อว่าความตั้งใจเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกถึงพฤติกรรมของบุคคล หากเยาวชนมีความตั้งใจในการเลิกเสพยาเสพติดสูงก็จะเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถเลิกสารเสพติดได้ จึงเกิดความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นที่จะเลิกสารเสพติด ซึ่งความตั้งใจในการเลิกเสพยาเสพติดเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการกลับไปเสพซ้ำในผู้ผ่านการบำบัดสารเสพติด⁷ และป้องกันการกลับไปเสพซ้ำและทำให้เยาวชนสามารถเลิกเสพยาเสพติดได้สำเร็จ⁸ ซึ่งการทบทวนวรรณกรรม พบว่า มีปัจจัยที่หลากหลายที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเลิกเสพยาเสพติด ได้แก่ ทศนคติต่อสารเสพติด การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถของตน⁹ แรงสนับสนุนทางสังคม¹⁰ การศึกษาถึงปัจจัยทำนายความตั้งใจในการเลิกเสพยาเสพติดของเยาวชนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้บุคลากรทางด้านสาธารณสุขสามารถออกแบบกิจกรรมหรือโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดในเยาวชนกลุ่มนี้ได้

การศึกษานี้จึงมุ่งเน้นการสำรวจความตั้งใจในการเลิกเสพยาเสพติดและปัจจัยทำนายความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด โดยปัจจัยคัดสรรใน

การศึกษานี้ ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม ได้แก่ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความแข็งแกร่งในชีวิต ความยืดหยุ่นทางใจ ความคิดแบบยึดติด ตราบาปในการใช้สารเสพติด ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน และการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการส่งเสริมความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดและลดการกลับมาใช้สารเสพติดซ้ำในเยาวชนกลุ่มนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด
2. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยคัดสรรต่อความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlational design)

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรเป็นเยาวชนผู้เข้ารับการบำบัดสารเสพติดประเภทแอมเฟตามีนในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง เขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชนผู้เข้ารับการบำบัดสารเสพติด ประเภทแอมเฟตามีนในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง เขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 270 คน คำนวณจากโปรแกรม G*Power ได้ขนาดตัวอย่าง 226 คน แต่เพื่อป้องกันปัญหาเกี่ยวกับจำนวนข้อมูลไม่ครบจากการที่ตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดของตัวอย่างอีกอย่างน้อย ร้อยละ 20.00 และได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจงโดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ไม่มี

อาการจากการถอนพิษยาที่เป็นอุปสรรคในการตอบแบบสอบถาม และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล (Student information form) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ก่อนเข้ารับการบำบัดต่อเดือน และประวัติการใช้สารเสพติด

2. แบบสอบถามความตั้งใจในการเลิกสารเสพติด (Intention to drug abstinence questionnaire) พัฒนาโดยวันเพ็ญ อานาจกิติกร¹¹ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Fishbein and Ajzen¹² ดัดแปลงปรับปรุงให้เหมาะสมกับเยาวชนโดยนุชนาถ แก้วมาตรและคณะ¹⁰ แบบสอบถามมีจำนวน 13 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ ความตั้งใจไม่เสพยาเสพติด 6 ข้อ (ข้อ 4, 5, 9, 11, 12 และ 13) และความตั้งใจไม่ร่วมกิจกรรมที่นำไปสู่การเสพยาเสพติด 7 ข้อ (ข้อ 1, 2, 3, 6, 7, 8 และ 10) คำตอบเป็นมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ โดย 1 หมายถึง ข้อความนี้ไม่เป็นความจริงอย่างมาก และ 4 ข้อความนี้เป็นความจริงทั้งหมด¹⁰ แบบสอบถามทั้งฉบับมีคะแนนระหว่าง 13 - 52 คะแนน แบ่งระดับค่าเฉลี่ยในการเลิกสารเสพติดเป็น 5 ระดับ โดย 1.00 - 1.85 คะแนน หมายถึง มีความตั้งใจในการเลิกสารเสพติดอยู่ในระดับต่ำ 1.86 - 2.49 คะแนน หมายถึง มีความตั้งใจในการเลิกสารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 2.50 - 3.14 คะแนน หมายถึง มีความตั้งใจในการเลิกสารเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง 3.15 - 3.78 หมายถึง มีความตั้งใจในการเลิกสารเสพติดอยู่ในระดับค่อนข้างสูง 3.79 - 4.00 คะแนน หมายถึง มีความตั้งใจในการเลิกสารเสพติดอยู่ในระดับสูง แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความเที่ยงด้วย

วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ในเยาวชนที่เข้ารับการรักษาบำบัดสารเสพติดเท่ากับ .77¹⁰ การศึกษานี้ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .92

3. แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเอง (Self - esteem Questionnaire) พัฒนาโดย Rosenberg แปลและดัดแปลงให้เหมาะสมกับวัยรุ่นไทยโดย ปรีทรรต ศิลปกิจ และอรวรรณ ศิลปกิจ¹⁴ แบบสอบถามมีจำนวน 8 ข้อ เป็นข้อความที่ทางบวก 4 ข้อ (ข้อที่ 1, 3, 4, 8) คำตอบเป็นมาตรฐานค่า 4 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีคะแนนระหว่าง 8-32 คะแนน คะแนนสูงแสดงว่ามีความภาคภูมิใจในตนเองสูง แบบสอบถามฉบับนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .84¹³ การศึกษานี้ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .82

4. แบบสอบถามความแข็งแกร่งในชีวิต (Resilience Questionnaire) พัฒนาและปรับปรุงโดย เพ็ญ ปรุภา ปริญญา พล¹⁴ จาก Lhimsoonthon ตามแนวคิดความแข็งแกร่งในชีวิตของ Grotberg จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ “ฉันเป็น.... (I am...)” 8 ข้อ “ฉันสามารถ..... (I can...)” 7 ข้อ และ “ฉันมี.... (I have...)” 5 ข้อ คำตอบเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีคะแนนระหว่าง 20-100 คะแนน คะแนนสูงแสดงว่ามีความแข็งแกร่งในชีวิตสูง แบบสอบถามฉบับนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ในเยาวชนระหว่าง .79-.88¹⁴⁻¹⁵ การศึกษานี้ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .79

5. แบบสอบถามความยืดหยุ่นทางใจของผู้ใช้สารเสพติด (Psychological Flexibility for Substance Abusers Questionnaire) พัฒนาโดย Luoma et al.¹⁶ แปลเป็นภาษาไทยโดยคณะผู้วิจัยด้วยเทคนิคการแปลย้อนกลับ (Back translation)

มีข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ ใน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การเปิดใจยอมรับ (Defused acceptance) (ข้อ 1, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13) และพันธะสัญญาที่นำคุณค่า (Values commitment) คำตอบเป็นมาตรฐานค่า 7 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีคะแนนระหว่าง 18-126 คะแนน คะแนนสูงแสดงว่ามีความยืดหยุ่นทางใจสูง แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ในผู้ใช้สารเสพติดที่เข้ารับการรักษาบำบัดเท่ากับ .85¹⁶ การศึกษานี้ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .80

6. แบบสอบถามความยึดติดทางความคิด (Cognitive Fusion Questionnaire) พัฒนาโดย Gillanders et al.¹⁷ แปลเป็นภาษาไทยโดยคณะผู้วิจัยด้วยเทคนิคการแปลย้อนกลับ เป็นข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ คำตอบเป็นมาตรฐานค่า 7 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีคะแนนระหว่าง 7-49 คะแนน คะแนนสูงแสดงว่ามีความยึดติดทางความคิดสูง แบบสอบถามฉบับนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในวัยรุ่นเท่ากับ .90¹⁷ การศึกษานี้ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .84

7. แบบสอบถามตราบาปของตนเองในการใช้สารเสพติด (Self-Stigma in Substance Abuse Questionnaire) พัฒนาโดย Luoma et al.¹⁸ แปลเป็นภาษาไทยโดยคณะผู้วิจัยด้วยเทคนิคการแปลย้อนกลับ เป็นข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ตัวตนที่ไร้คุณค่า ความกลัวตราบาปจากการถูกตีตรา การหลีกเลี่ยงการถูกตีตรา และการลดคุณค่า คำตอบเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีคะแนนระหว่าง 40-200 คะแนน คะแนนสูง แสดงว่า มีการตีตราบาปของตนเองในการใช้สารเสพติดสูง แบบสอบถามฉบับนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์

แอลฟาของครอนบาค ในผู้เสพสารเสพติด เท่ากับ .86¹⁸ การศึกษานี้ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .85

8. แบบสอบถามความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน (Friendship Intimacy Questionnaire) ของ Buhrmester แปลเป็นภาษาไทยโดยมัณฑนา นทีธาร²⁰ มีข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีคะแนนระหว่าง 12-60 คะแนน คะแนนสูง หมายถึง มีความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อนมาก แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ในวัยรุ่นระหว่าง .85-.93¹⁵⁻¹⁹ การศึกษานี้ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .83

9. แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม (Personal Resource Questionnaire; PRQ 2000) ส่วนที่ 2 ของ Weinert แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดยประภาศรี ทุ่งมีผล จำนวน 15 ข้อ คำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 7 ระดับ แบบสอบถามทั้งฉบับมีคะแนนระหว่าง 15-105 คะแนน คะแนนสูง หมายถึงมีการสนับสนุนทางสังคมสูง แบบประเมินฉบับนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเท่ากับ .92¹⁵ การศึกษานี้ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .93

ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม

โครงการวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามรหัสจริยธรรมที่ HS 006/ 2563 ลงวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2563

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกจากทะเบียนรายชื่อแบบเจาะจงโดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ คือ มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ไม่มีอาการจากการ

ถอนพิษยาที่เป็นอุปสรรคในการตอบแบบสอบถาม และยินยอมเข้าร่วมวิจัย เพื่อคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย และพบกลุ่มเป้าหมาย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ และการรักษาความลับ หลังจากนั้นให้กลุ่มเป้าหมายยินยอมเข้าร่วมวิจัย ให้ลงลายมือชื่อในเอกสารแสดงความยินยอม และตอบแบบสอบถาม โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 30-45 นาที และจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย พิสัย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์อำนาจการทำนายด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ที่ระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

1. **ลักษณะทั่วไป** ตัวอย่างเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 22.25 ปี (SD=2.16) สถานภาพสมรสโสด ร้อยละ 82.90 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 100.00 จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาร้อยละ 50.00 ประกอบอาชีพรับจ้างร้อยละ 54.30 มีรายได้ต่อเดือนก่อนเข้ารับการบำบัดอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 48.20 เริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรก เมื่ออายุเฉลี่ยประมาณ 16.12 ปี (SD=2.21) อายุที่เริ่มใช้สารเสพติดคือ 12 ปี ตัวอย่างเข้ารับการบำบัดเป็นครั้งแรกร้อยละ 56.80 จำนวนวันที่เข้ารับการบำบัดครั้งนี้เฉลี่ยเท่ากับ 69.15 (SD=33.36) ตัวอย่างทั้งหมดเคยใช้สารเสพติดเป็นแอมเฟตามีน ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ร่วมด้วย ร้อยละ 75.00 กัญชา ร้อยละ 64.28 และดื่มสุรา ร้อยละ 53.37

2. ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติด
 เยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดมีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดค่อนข้างสูง ($M=3.49$, $SD=.84$) โดยเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดมี

ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดระดับค่อนข้างสูง ร้อยละ 45.19 ($M=40.67$, $SD= 6.28$) ระดับปานกลางร้อยละ 34.07 ระดับค่อนข้างต่ำถึงร้อยละ 11.48 ระดับสูงเพียงร้อยละ 8.52 และระดับต่ำร้อยละ 0.74 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด ($n = 270$)

ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดต่ำ	2	0.74
ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดค่อนข้างต่ำ	31	11.48
ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดปานกลาง	92	34.07
ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดค่อนข้างสูง	122	45.19
ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดสูง	23	8.52

($M=3.49$, $SD=.84$, $Min = 1$, $Max = 4$)

4. ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติด

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ความภาคภูมิใจในตนเอง ($r=.136$, $p<.01$) ความแข็งแกร่งในชีวิต ($r=.204$, $p<.01$) ความยืดหยุ่นทางใจ ($r=.379$, $p<.01$) การสนับสนุนทางสังคม ($r=.137$, $p<.05$) มีความสัมพันธ์

ทางบวกกับความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด ส่วนความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน ($r=-.137$, $p<.05$) มีความสัมพันธ์ทางลบกับความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร ($n = 270$)

ตัวแปร	M	SD	1	2	3	4	5	6	7	8
1. ความภาคภูมิใจในตนเอง	23.96	3.883	1							
2. ความแข็งแกร่งในชีวิต	77.85	9.615	.228**	1						
3. ความยืดหยุ่นทางใจ	83.20	10.031	.333**	.218**	1					
4. ความยึดติดทางความคิด	29.55	9.372	-.281**	.089	-.269**	1				
5. การตีตราบาปของตนเอง	119.78	21.861	-.303**	.130*	-.194**	.514**	1			
6. ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน	39.46	7.705	-.076	.213**	-.103*	.049	.211**	1		
6. ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน	39.46	7.705	-.076	.213**	-.103*	.049	.211**	1		
7. การสนับสนุนทางสังคม	78.78	12.302	.156**	.360**	.073	.106*	.094	.413**	1	
8. ความตั้งใจในการเลิกเสพ	40.67	6.281	.136**	.204**	.379**	-.045	-.044	-.137*	.137*	1

* $p < .05$ ** $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ความยึดหยุ่นทางใจ ($\beta=.323$, $p<.001$) ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน ($\beta=-.191$, $p<.01$) การสนับสนุนทางสังคม ($\beta=.148$, $p<.05$) และความแข็งแกร่งในชีวิต ($\beta=.121$, $p<.05$) มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการ

เลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด โดยสามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ร้อยละ 18.10 ($R^2=.181$, $p<.001$) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด (n=270)

ตัวแปรทำนาย	b	SE	β	t	p
Constant	17.760	4.62		4.373	.000
ความยึดหยุ่นทางใจ	.204	.036	.323	5.629	.000
ความแข็งแกร่งในชีวิต	.078	.039	.121	1.982	.048
ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน	-.154	.050	-.191	-3.093	.002
การสนับสนุนทางสังคม	.075	.032	.148	2.328	.021

$R^2 = .193$; Adjust $R^2 = .181$; $R = .440$; $F_{4, 265} = 15.884$; $p < .001$

อภิปรายผล

ผลการศึกษานี้สามารถอภิปรายตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด ผลการศึกษา พบว่า ตัวอย่างมีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดระดับค่อนข้างสูงคิดเป็นร้อยละ 45.20 สอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนาก แก้วมาต และคณะ¹⁰ ที่พบว่า เยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง จังหวัดชลบุรี มีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดค่อนข้างสูง ร้อยละ 39.22 ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า ตัวอย่างร้อยละ 57.80 ได้เข้ารับการบำบัดในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมืองเป็นระยะเวลามากกว่า 60 วัน โดยมีระยะเฉลี่ยเท่ากับ 69.15 (SD=33.36) ซึ่งถือว่าเข้าสู่กระบวนการบำบัดมาแล้วสักระยะเวลาหนึ่งประมาณร้อยละ 50.00 ของระยะเวลาทั้งหมด 120 วัน ขณะที่ตัวอย่างเข้ารับการบำบัดในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมืองจะได้รับ

กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ ให้สามารถกลับคืนสู่ครอบครัวตามหลักสูตรการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพเข้มข้นในทางสายใหม่ (FAST Model) ภายในระยะเวลา 4 เดือน ได้แก่ การได้รับความรู้เรื่องสมองติดยา และโทษของสารเสพติด การเข้าร่วมกลุ่มชุมชนบำบัด กลุ่มเสริมสร้างทักษะชีวิต การเสริมสร้างทักษะการประกอบอาชีพ รวมทั้งได้รับการฝึกระเบียบวินัย ด้วยวิชาทหาร การที่ตัวอย่างได้เข้าร่วมกิจกรรมการบำบัดฟื้นฟูสารเสพติดทำให้มีมุมมองต่อสารเสพติดเปลี่ยนไป ตระหนักถึงโทษและปัญหาที่เกิดจากสารเสพติดมากขึ้น เรียนรู้ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการถูกดำเนินคดีและต้องเข้ารับการบำบัดเป็นเวลานานทำให้สูญเสียโอกาสทางอาชีพ ห่างเหินจากครอบครัวหรือบุคคลอันเป็นที่รัก และสูญเสียรายได้ จากประสบการณ์ด้านลบจากการใช้สารเสพติด การได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับข้อเสียและโทษของการใช้สารเสพติด การได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลไกของสมอง

ติดยา ทักษะการจัดการกับความเครียด ทักษะการปฏิเสธ การได้เปิดใจพูดคุยกับครอบครัว รวมทั้งการได้เห็นความเป็นห่วงเป็นใยของครอบครัวที่มาเยี่ยม ตัวอย่างจึงเริ่มมีความคิดและมุมมองที่มีต่อการใช้สารเสพติดที่เปลี่ยนแปลงไปจึงทำให้มีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดค่อนข้างสูง

2. ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด สามารถอภิปรายตามขนาดของอิทธิพลของตัวแปรได้ดังนี้

2.1 ความยืดหยุ่นทางใจมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .323, p < .001$) สามารถอธิบายตามแนวคิดทฤษฎีแบบการยอมรับและสร้างพันธะสัญญา (Acceptance and Commitment Therapy; ACT)¹⁶ ที่มีมุมมองว่าความทุกข์ของบุคคลเกิดจากความไม่ยืดหยุ่นทางจิตใจ โดยบุคคลที่ไม่มีความยืดหยุ่นทางใจมักมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงและพยายามควบคุม (Avoidance - control coping strategies) และมีการเผชิญเหตุการณ์แบบหลีกเลี่ยง (Experiential avoidance) จึงมีความตั้งใจในการปฏิบัติพฤติกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงน้อยลง²¹ ในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีความยืดหยุ่นทางใจสูงมักพยายามหาทางแก้ปัญหาในรูปแบบอื่น มีความยืดหยุ่น พร้อมทั้งจะเรียนรู้พัฒนาตนเอง ส่งผลให้มีความตั้งใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองสูง เช่นเดียวกับเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดที่มีความยืดหยุ่นทางใจสูงก็จะมีมุมมองต่อตนเองที่ยืดหยุ่น เชื่อว่าประสบการณ์การเสพสารเสพติดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น และสามารถปรับเปลี่ยนได้ รวมทั้งเชื่อมั่นว่าตนเอง

สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองไปในทางที่ดีได้จึงมีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดสูง

2.2 ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อนมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชน ที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -.191, p < .01$) สามารถอธิบายตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned behavior) ของ Ajzen¹² ได้ว่าความตั้งใจเป็นกระบวนการของความคิดในการวางแผนที่จะกระทำอย่างมีเหตุผล และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ ทศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม (Attitude toward behavior) การคล้อยตามตัวอย่าง (Subjective norm) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived behavioral control) สำหรับในช่วงวัยรุ่นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมมากที่สุด คือ การคล้อยตามตัวอย่างที่เป็นแบบอย่างให้กระทำพฤติกรรมนั้น ตามการรับรู้ของบุคคลและความคาดหวังของบุคคลที่มีสำคัญกับตน โดยกลุ่มเพื่อนถือเป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เช่นเดียวกับเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดที่มีความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อนสูงมักมีมุมมองและการแสดงออกของพฤติกรรมเป็นไปตามลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่ตนเองรู้สึกรักหรือผูกพัน หากกลุ่มเพื่อนมีมุมมองต่อการใช้สารเสพติดในด้านลบหรือมองว่าสารเสพติดเป็นโทษก็จะโน้มน้าวให้คล้อยตาม และมีความตั้งใจในการเลิกเสพยาเสพติดสูง สอดคล้องกับการศึกษาของกัญญา ภูระหงษ์²² ที่พบว่า เพื่อนเป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเสพยาของผู้ติดยาเสพติด และจรุณรักษ์ ยี่ภู และคณะ²³ ที่พบว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในเด็กและวัยรุ่น

2.3 การสนับสนุนทางสังคมมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .148, p < .05$) สอดคล้องกับการศึกษาของนุชนาท แกวมมาตร และคณะ¹⁰ ที่พบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีอิทธิพลทางบวกต่อเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง กองทัพเรือจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .39, p < .001$) การสนับสนุนทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลมีการแสดงออกทางด้านความคิดและพฤติกรรมที่เหมาะสม เยาวชนที่ใช้สารเสพติดที่มีการสนับสนุนทางสังคมสูงมักเป็นผู้ที่มีความรักความผูกพันกับผู้อื่น รู้สึกว่าตนเองได้รับการยอมรับและรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง รับรู้ว่าคุณค่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีประโยชน์ในช่วยเหลือผู้อื่น และสามารถขอความช่วยเหลือและคำแนะนำจากผู้อื่น มีความมั่นใจในการพัฒนาปรับปรุงตนเอง เมื่อเกิดปัญหาจะสามารถขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้จึงมีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดสูง

2.4 ความแข็งแกร่งในชีวิตมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .121, p < .05$) สามารถอธิบายตามแนวคิดความแข็งแกร่งในชีวิตของ Grotberg²⁴ ได้ว่าบุคคลที่มีความแข็งแกร่งในชีวิตสูงจะเป็นผู้ที่รู้จักและเข้าใจตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ภาควิชาใจในตนเอง รับรู้ว่าคุณค่าตนเองมีแหล่งสนับสนุน มีทักษะการสื่อสาร การแก้ปัญหา การควบคุมอารมณ์ที่ดี เมื่อต้องเผชิญกับภาวะวิกฤตของชีวิตก็สามารถลุกขึ้นต่อสู้กับปัญหาได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับเยาวชนไทยที่มีความแข็งแกร่งในชีวิตสูงจะสามารถเผชิญหรือ

แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี และมีพฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่าง ๆ น้อยลง สอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรินทร์ นินทจันทร์²⁵ ที่พบว่าความแข็งแกร่งในชีวิตมีอิทธิพลทางลบต่อพฤติกรรมเสี่ยง ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงต่ออุบัติเหตุ พฤติกรรมรุนแรง ภาวะซึมเศร้า และการฆ่าตัวตาย พฤติกรรมเสี่ยงด้านการสูบบุหรี่ พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้แอลกอฮอล์ พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมเสี่ยงในการรับประทานอาหาร พฤติกรรมเสี่ยงด้านการควบคุมน้ำหนัก และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการออกกำลังกายที่เหมาะสมของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ($\beta = -.141, p < .01$)

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดร้อยละ 45.20 มีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดค่อนข้างสูง และพบว่า ความยึดหยุ่นทางใจ ความแข็งแกร่งในชีวิต ความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อน และการสนับสนุนทางสังคมสามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น เยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด หากได้รับการเสริมสร้างความยืดหยุ่นทางใจ ความแข็งแกร่งในชีวิต และส่งเสริมให้มีความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อนที่ไม่ได้ใช้สารเสพติด รวมทั้งได้รับการส่งเสริมและจัดหาแหล่งสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตเมื่อกลับไปอยู่ที่บ้าน จะทำให้เยาวชนกลุ่มนี้มีความตั้งใจในการเลิกใช้สารเสพติดสูงขึ้น สามารถเลิกเสพยาเสพติดได้อย่างเด็ดขาด และไม่กลับมาเสพยาอีก

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญสำหรับในการพัฒนากิจกรรมหรือโปรแกรมเสริมสร้างความตั้งใจในการเลิกเสพยาเสพติดของเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติด โดยเน้นการเสริมสร้างความยืดหยุ่นทางใจ ความแข็งแกร่งในชีวิต หรือกระตุ้นให้เยาวชนมีความผูกพันใกล้ชิดกับเพื่อนที่ไม่ใช้สารเสพติด รวมทั้งส่งเสริมและการจัดหาแหล่งสนับสนุนทางสังคมให้แก่เยาวชนกลุ่มนี้

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) ที่สนับสนุนงบประมาณและทุนการวิจัย และขอขอบคุณเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดสารเสพติดในโรงเรียนวิวัฒน์พลเมืองในการให้ข้อมูลและความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณโรงเรียนวิวัฒน์พลเมืองในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

References

1. United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). World Drug Report 2020. Vienna, Austria United Nations publication; 2020.
2. Substance Abuse and Mental Health Service Administration: SAMHSA. Results from the 2015 national survey on drug use and health: detailed tables. RTI International, Research Triangle Park, North Carolina; 2016.
3. Office of Narcotics. Nationwide Narcotics Results 2016. [Internet]. 2017 [cited 30 Dec 2020]. Available from: <http://www.oncb.go.th/DocLib/2559.pdf>.
4. Boromarajonani National Institute of Drug Addiction Treatment and Rehabilitation. statistics on drug addicts of Boromarajonani National Institute of Drug Addiction Treatment and Rehabilitation in the fiscal year 2018-2020. 2020 [cited 2020 Dec 30]. Available from <http://www.pmnidat.go.th/>.
5. Substance Abuse and Mental Health Services Administration: SAMHSA. Key substance use and mental health indicators in the United States: Results from the 2019 National Survey on Drug Use and Health. Rockville: SAMHSA; 2019.
6. Nitayawan S, Rungsiwaroj N, Phajuy A. The process of treatment among drug dependentpatient. Journal of Nurses Association of Thailand Northern Office. 2018;24(1):15-27.(in thai).
7. Ahern J, Stuber J, Galea S. Stigma, discrimination and the health of illicit drug users. Drug Alcohol Depend, 2007;88(2-3): 188-96. doi: 10.1016/j.drugalcdep.2006.10.014.
8. Sirinuan S, Suphankul P, NooSorn N, Wongsawat P. Factors affecting amphetamine relapse among drug addicts after treatment. Journal of Health Sciences Research. 2016;10(1):39-45. (in Thai).
9. Deepana A, Numkham L, Wattanasoei S. Factors affecting intention to alcohol abstinence among the dependence stroe employee in Nan province. Thai Science

- and Technology Journal. 2020;28(1):168-81. (in Thai).
10. Kaewmart N, Dallas JC, Poonnotok P, Dethchaiyot P, Bunpracha S. Factors affecting the intention of drug abstinence among youth experiencing substance abuse. *Journal of Health Science Research*. 2017;11(1):133-41. (in Thai).
  11. Amnajkitikom W. Self-concept, Social Anxiety and intention for abstinence of drug addicts in Chiang Mai drug dependence treatment center [Thesis]. Chiang Mai: Chiang Mai University; 2009. (in Thai).
  12. Ajzen I. The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human decision Processes*. 1991;50(2):179-211. doi: 10.1016/0749-5978(91)90020-T.
  13. Silpakit P, Silpakit O. The psychometric property of Rosenberg Self-esteem Scale in Thai youth. *Journal Mental Health Thai*. 2016;24(1):15-28. (in Thai).
  14. Parinyaphol P. Resilience of University Students of Prince of Songkla University, Pattani Campus. *Songklanakarinn Journal of Social Sciences and Humanities*. 2007;13(2):137-53. (in Thai).
  15. Suntornvijitr S, Hengudomsub P, Vatanasin D, Detchaiyot P. Predicting factors of depression among secondary school students in extended educational opportunity schools. *Nursing Journal of the Ministry of Public Health*. 2018;28(2):53-66. (in Thai).
  16. Luoma J, Drake CE, Kohlenberg BS, Hayes SC. Substance abuse and psychological flexibility: The development of a new measure. *Addict Res Theory*. 2011;19(1):3-13. doi: 10.3109/16066359.2010.524956.
  17. Gillandersa DT, Bolderstonb H, Bondc FW, Dempsterd M, Flaxmane PE, Campbelld E, et al. The development and initial validation of the cognitive fusion questionnaire. *Behav Ther*. 2014;45(1):83-101. doi: 10.1016/j.beth.2013.09.001.
  18. Luoma JB, Nobles RH, Drake CE, Hayes SC, O'Hair A, Fletcher L, Kohlenberg BS. Self-stigma in substance abuse: development of a new measure. *J Psychopathol Behav Assess*. 2013;35(2):223-34. doi: 10.1007/s10862-012-9323-4.
  19. Nateethan M, Tungpunkom P, Wwatkunupakan S. Factors influencing depression of adolescents in Muang district Chiang Mai province. *Journal of Nursing*. 2004;31(2):74-86. (in Thai).
  20. Hongsutthi P, Hengudomsub P, Vatanasin D. Factors influencing preventive behaviors for drug addiction among male students of extended educational opportunity schools. *Journal of Boromarajonani College of Nursing, Bangkok*. 2017;33(3):112-23. (in Thai).
  21. Hayes SC, Luoma JB, Bond FW, Masuda A, Lillis J. Acceptance and Commitment Therapy: model, processes and outcomes. *Behav Res Ther*. 2006;44(1):1-25. doi: 10.

- 1016/j.brat.2005.06.006.
22. Purahong G. Factors affecting relapsing drug addicted patients in Pathumthani Province. *Journal of Public Health Nursing*. 2018;32(2):23-40. (in Thai).
23. Yeepoo C, Kongthong U, Sriherun B. The development of a learning activity model for reducing and stop smoking behavior of drug addiction for children adolescent patients. *Valaya Alongkorn Review* (Humanities and Social Science). 2018;8(1): 131-46. (in Thai).
24. Grotberg E. A guide to promoting resilience in children: Strengthening the human spirit. The Hague Netherlands: Bernard van Leer Foundation; 1995.
25. Nintachan P. Strength in Life: Concept, evaluation and application. *Resilience: concept, evaluation and adaptation*. Bangkok: Point thong company limited; 2015. (in Thai).